

***Redogörelse av Mattias Johansson den 18 April 2013
(Sitges är en stad i Spanien)***

Det var i början av juni 2009 som jag fick ett telefonsamtal från en mycket glad svensk man som kallade sig Carl Berg. Han var intresserad av att hyra min sambos lägenhet i Sitges, som han hade hittat på Blocket.

Det visade sig att han ringde ifrån Sitges, och bara några minuter senare kom han för att titta på lägenheten. Efter besöket frågade han om jag inte hade lust att äta lunch med honom och hans vänner "Ari Mäkele" och en annan som kallades "Johnny Boy" men som sade sig heta "Johnny Torres".

Vi hade en trevlig lunch, och dessa killar undrade de inte fick bjuda på stans bästa restaurang för en god middag samma kväll. Jag accepterade, och vi hade en lika trevlig middag som lunch. Samtidigt som rätt efter rätt serverades, beställdes det in den ena flaskan efter den andra av champagne och vin.

Nästa dag visade jag dem ett hus, eftersom de sade sig leta efter ett sådant till sin chef. (Kanske av en ren tillfällighet gick larmet i detta hus senare på natten, och jag var tvungen att åka ner och möta den spanska polisen vid huset). Denne glade svensk som jag nu börjat känna en del, träffade jag i Sitges vid flera tillfällen, och bland annat bjöd han ut hela min familj på middag i hamnen i Sitges.

Historien om hur han och hans vänner bad mig ta hand om en BMW X6 som visade sig vara utrustad utöver det vanliga, är ju vid det här laget ganska känd. Fler detaljer runt detta kan jag berätta om vid något annat tillfälle. Lika känd kanske inte historien som utspelar några månader senare är.

Som man kan se i den mail-korrespondens som finns mellan "Carl Berg" och mig, kom dessa herrar tillbaka till Barcelona senare under hösten. Den första oktober 2009 ville de att jag skulle ta med dem på en natt-runda i Barcelona, och visa dem lite olika ställen.

Då "Carl Berg" hade lärt känna min sambo vid tidigare tillfällen, frågade jag om hon kunde följa med, och fick till svar att hon var mycket välkommen.

"Carl Berg" sa också att det var någonting som han ville visa mig. Så på kvällen den första oktober kom "Johnny Boy" och hämtade oss i samma BMW som de tidigare hade bett mig se efter, för att ta oss till Barcelona.

Färden gick till det femstjärniga hotellet Eurostars Grand Marina, där "Carl Berg" och hans vänner väntade. Jag fick där också hälsa på deras chef "Gunnar", som kallades "ryssen" då han gjort mycket affärer i Ryssland.

Då det hade blivit ganska sent, beslöt vi att äta middag på hotellet, och efter middagen påminde "Carl Berg" mig om att det var någonting som han ville visa mig. Han frågade om det var ok att min sambo under tiden stannade i restaurangen och pratade med hans vänner.

Efter ett litet tag kom en judisk man till vårt bord och presenterade sig. Han var klädd helt i svart, med de typiska lockarna, skägget, sin kippa, dokumentväska etc.. Som ur en film. "Carl Berg" gjorde en signal om att det var dags att resa sig, och jag följde honom, "ryssen" och "juden" (jag vet, det låter som en Bellman-historia, men det var så det var) till en svit på hotellet.

När vi går genom korridorerna kan jag inte undvika att tänka; Vad vill dom mig? Vad kommer att hända? Kan jag lita på dessa människor? Väl där inne sätter sig "juden" vid

skrivbordet och börjar ta upp saker ur sin dokumentportfölj. Först en lampa som ger ett mycket starkt sken. Sedan en rulle som visar sig innehålla verktyg i inox. Och till slut lägger han en svart sammetsduk på skrivbordet under lampan.

Han säger;

– Ok...Är det någon av er som har någonting till mig nu då?

Jag fattar ingenting, tänker jag.

– Jag har någonting till dig, sade ”Carl Berg”, och öppnade en knapp i sin skjorta. I ett halsband runt sin hals hade han en metallcylinder, och han skruvade av locket och hällde ut innehållet på den svarta sammetsduken. Rådiamanter. De 10-12 stenarna började nu att inspekteras av "juden" som hade en lupp vid sitt öga, och höll upp diamanterna mot ljuset en efter en med en pincett.

Han sade;

– Storleken på den här diamanten är riktigt bra, och man skulle kunna få ut en sten av X karat. Men om man tittar noga upptäcker man en spricka, som gör att denna sten är mer lämplig för att göra två mindre stenar "cushion cut". Denna sten lägger jag här, för den blir perfekt för min vän i Antwerpen. Denna sten däremot, som har en fantastisk färg, vill jag slipa som en briljant, och därför lägger jag den här, till min vän i Zürich.

Och så fortsatte han sedan att undersöka varje sten. Han lade dem i små kuvert av smörpapper, och dessa i två stycken kartotek som han hade med sig.

Han sa: Jag lägger dem lite här och där tillsammans med de andra stenarna, så säger de ingenting i tullen.

Vi reste oss, och gick tillbaka till restaurangen. ”Carl Berg” frågade;

– Hade du sett detta förut?

Jag svarade att det hade jag inte, men att det hade varit intressant att se en riktig expert utföra sitt arbete.

Under kvällen, och även under senare tillfällen, fick jag samma fråga flera gånger av såväl ”Carl Berg” som hans vänner.

De sa;

Som du har sett, gör vi affärer med mycket bra avkastning. Mycket bra avkastning. Har du, eller någon du känner, några affärer där ni behöver kapital, kan vi vara intresserade av att lägga in pengar. Men som sagt var - avkastningen måste vara mycket bra. Du känner säkert människor som har affärer på gång, där de kan behöva någon som lägger in kapital. Det finns i stort sett inga limits på hur mycket pengar vi kan lägga in.